

Laci bácsi, a költő

Mindenki, aki versfaragásra adja a fejét, más okból teszi. Sokan elhivatottságból, mások talán csak találomra, de mindenkinek egyéni belső indítéka van. Él Dorozsmán egy férfi, ki tul a hetvenen szorgalmasan rója a sorokat. Az utóbbi években látása erősen megromlott, nehezebb a kontrollálás.

Nem tanult lírikus, csak úgy veti papírra, öltözteti rimekbe gondolatait, amint támadnak. Ha létezik naiv festész, az ő írásait naiv költészetnek mondanám. A szó legőszintébb értelmében. Első versét 1927-ben írta egy kantinoslány volt az inspiráció, de az érzés viszonzatlan maradt. Erről szól a Vigasz.

Letört virágot öntözgetni

Minek?

Elmult szerelmet felidézni

Kinek?

Szó, mely üresen zsong a szájban

Szem, melyben egy tünt világ van

Nem kell senkinek.

A multat magunkba földidézni

Minek?

Fakult törött tükröbe nézni

Kinek?

A Szivedet csak hagyd aludni,

Hogy fáj, hogy vérzik, - tudni -

Nem kell senkinek

Emlékek taván ringatózni

Minek?

Elmult tavaszról álmodozni

Kinek?

Csók, amelynek már nincs varázsa,

Sziv, mely nem tud már gyulni lángra

Nem kell senkinek.

Hódmezővásárhelyen született és élt sokáig szüleivel. Az I. világháborút követő zürzavaros idők sem őt, sem családját nem kimélték. Budapesten talált munkát - a Katonai Közegészségügyi Intézetben - dolgozott 20 éven át, hol ápolóként, hol titkárként, hol irnökként. Ő maga is erős sárgaságos vérszegénységben szenvedett, e kórt oly jól kiismerte, hogy 1966-ban az egyetemen saját betegségéről tartott előadást. És közben egyre verselt.

Nagyon szeretett olvasni. Minden érdekelte, a filozófia kivált. Versei közt külön műfajt képeznek azok, melyeket az egyes természet-, ill. társadalomtudományok kategória-rendszere ihletett. Ő maga "aforizmás definícióknak" nevezi. Nem olvasott Heideggertől soha semmit, mégis ráérezett a legujabbkori irracionalista filozófia egyik sarkkövére, a "semmi" problémájára. Így ír erről:

A semmi nagy, hatalmas, végtelen
Tudomáynak fontos részét tölti be
Benne rejlik a tudomány nagy ereje
Ő mindennek alapja vagy kezdete
Valójában nincs, nem is létezik
Mégis sok tudományban elképzelik
Archimédesi pontját a semmi adja
Világ működését így vizsgálhatja.

Bár betegsége miatt régóta rokkantnyugdíjas, sohasempihent. Fizetett állásban 47 évet, társadalmi munkában 46 évet töltött el. Volt a Tűzoltók Testületének titkára, Vöröskeresztes csucstitkár, és kulturóthton-igazgató. Elnyerte a Vörös Kereszt Centenárium Emlékérmét, és a "Vörös Keresztes munkáért" ezüst és arany fokozatát. Nem viseli őket, csak őrzí. "Nem azért csináltam ..." - mondja.

Négy gyereket nevelt fel tisztességgel, most öreg napjaiban felelőségével telnek percei. Okos, kiegyensúlyozott életű. Gondolkodva élt, s rájött arra, hogy az igazi bölcsesség nem tanulság. Nem a tudás mennyisége tesz bölccsé, hanem a mód, ahogy ismereteinkkel bánunk. A bölcsesség magatartás is: a lélek viselkedése. Az életet úgy fogja fel, amilyen. Nem alkuszik meg vele, hisz világosan látja benne helyét. Van célja, értelme életének.

Így lát, így él Somos László. Boldog ember.

Balogh Elemér